

Славейковия

ГЛАВНА БИБЛИОТЕКА

АБОНАМЕНТЪ:

България: за година 300;
 $\frac{1}{2}$ година 150; 3 мес. 80 лева.
 Странство: година 800; $\frac{1}{2}$ год.
 400 лв.; 3 мес. 200 лв. Америка:
 за год. 6 долари; $\frac{1}{2}$ год. 3 дол.

ОБЯВЛЕНИЯ:

На кв. см. 2 лв.
 Малки обявления на дума 50 ст.
 Въ хрониката на редъ . 8 лв.
 Гodeжни и външални . 40 лв.

Редакция и администрация, пл.
 „Славейковъ“ № 1.

Телефонъ 2391.

ВСЪКИДНЕВНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА, КУЛТУРЕНЪ ЖИВОТЪ И ИНФОРМАЦИЯ

Директоръ: Г. Кулишевъ

Стефчо Максимовъ

Моята статия *Учителѣ въ Македония 1814—1877*, обнародвана въ в. „Македония“ бр. 34 отъ 20 м. м., е възбудила голѣмъ интересъ между македонската интеллигентна емиграция, като сѣдя по писмата, които получавамъ. Презъ дене получихъ едно мило писмо отъ г. Георги Янакиевъ, учителъ въ с. Ружинци (Бѣлоградчишко), въ което ми дава сведения за своя дѣдо даскалъ Стефчо Максимовъ. Сведенията за „грѣшния даскалъ Стефчо Максимовъ“, както обикновено се е подписвалъ подъ свои оригинални трудове и преписи, сж твърде ценни и заслужаватъ обстойно проучване, за да изпълне нагледъ скромната, но твърде много заслужила личностъ. За сега по даннитѣ на г. Янакиева за него съобщавамъ следното:

Даскалъ Стефчо Максимовъ е роденъ въ гр. Кратово въ края на XVIII вѣкъ и се поминалъ презъ 1898 год. — живѣлъ повече отъ 100 години. Въ продължение на половинъ вѣкъ той е билъ непрекъснато народенъ учителъ въ Кратово, Кочани и Криворѣчна Паланка. И до днесъ по-възрастнитѣ грамотни хора отъ казанитѣ градове съ голѣма признателностъ произнасятъ името на своя учителъ. Негови ученици сж известнитѣ учители Димитъръ П. Иосифовъ въ Кратово и Димитъръ Давидовъ въ Кр. Паланка. Отъ неговитѣ ученици 70 души сж станали свещеници въ казанитѣ околии. Даскалъ Стефчо

Максимовъ е билъ и добъръ българинъ. Загнѣздилата се въ гр. Кратово сръбска пропаганда презъ турско време между 13 къщи въ махалата „Св. Никола“ съ голѣми парични обещания отъ страна на сръбския архиерейски намѣстникъ протоиерей Георги, предлагала му да признае на преклонната си възраст, че е билъ учителъ на сърби, а не на българи. Той съ възмущение отрицателно предлаганитѣ му облиги, като казалъ:

„Великъ грѣхъ ще извърша на душата си, ако се откажа отъ народността си: родителитѣ ми сж били българи, българи сж били учителитѣ ми, азъ съмъ българинъ, и българинъ ще умра“. И той умрѣлъ като българинъ, но днесъ праха му тѣпчи омразниятъ сръбски кракъ. Сѣдба.

Даскалъ Стефчо ималъ доста добра библиотека, въ нея си пазилъ и своитѣ рѣкописи на оригинални книжовни работи и преписи. Какви книжовни трудове е ималъ даскалъ Стефчо, г. Янакиевъ не може да даде сведения: следъ смъртта му по невежество библиотеката му била разпилѣна. Запазена е била само въ неговъ преписъ службата на св. Гаврилъ Лѣсновски, св. Иоакимъ Осоговски и св. Иоанъ Пчински и изпратена въ Скопие на българската митрополия. Въ нѣкои негови трудове имало лубави рисунки и миниатюри.

А. П. Стоиловъ